

РЕШЕНИЕ

№ 578

гр. гр.Петрич , 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на десети ноември, през две хиляди и двадесета година в
следния състав:

Председател: Андроника И. Ризова Ръжданова
Секретар: Людмила Маламова

като разглежда докладваното от Андроника И. Ризова Ръжданова
Административно наказателно дело № 20201230200562 по описа за 2020
година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „О.Б.“ ООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С. 1784, бул. „Ц. ш.“ № *, ет. *, представлявано от управителя Д.-С. Т. и прокуриста Е. У., чрез пълномощника адв. Е. Д. *против* Наказателно постановление № 501752-F518650 от 27.03.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – гр. София, с което за извършено административно нарушение по чл. 41, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства във връзка с чл.118, ал.4 от ЗДДС, като на основание чл. 185, ал.2, във вр. чл. 185, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност на търговеца е наложено наказание "имуществена санкция" в размер на 500.00 /петстотин/ лева.

С жалбата се правят подробни възражения за неправилност и незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Незаконосъобразността се аргументира с налагането на едно наказание за констатирани три административни нарушения, което е недопустимо в административнонаказателното производство, поради противоречието с нормата на чл.18 ЗАНН. Твърди се, че липсва посочване на датата на извършване на нарушението предвид констатацията, че се касае за неотпечатани съкратени месечни отчети за месец май и юни 2019 г. в законовия срок, поради което е различна и датата на извършване на нарушението на всяко едно от тях. Излагат се също така аргументи за приложението на чл.28 ЗАНН. Иска се от съда да постанови решение, с което наказателното постановление да бъде отменено.

В съдебно заседание за дружеството – жалбоподател се явява процесуален представител, който поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея и иска наказателното постановление да бъде отменено. Претендира заплащане на разноски.

За Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – София в ЦУ на НАП не се явява законен или процесуален представител. По делото е приложено писмено становище от юрисконсулт Иво Стоянов, който оспорва жалбата. В приложеното писмено становище излага твърденията си за извършено административно нарушение, което административно нарушение е на просто извършване. Счита наказателното постановление за правилно и законосъобразно, като същото следва да бъде потвърдено.

За РП – Петрич, призовани в качеството ѝ на заинтересована страна, представител не се явява и не изразява становище по жалбата.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, подробно описани в протокола от проведеното съдебно заседание.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

На 16.10.2019 г. служители на ЦУ на НАП – свидетелите Л. Л. Т. и М. И. С., извършили съвместна проверка с органите на БИМ относно спазването на данъчното и осигурителното законодателство на търговски обект по смисъла на пар.1, т.41 от ДР на ЗДДС – Бензиностанция „О.“, находяща се в с.Ч., Автомагистрала „Струма – ляво и стопанисвана от дружество „О.Б.“ ООД, ЕИК ****. При проверката е установено, че горепосоченото дружество не е изпълнило задължението си да отпечата съкратен месечен отчет на фискална памет в 7-дневен срок след изтичането на месеца от монтираното и въведено в експлоатация, свързано дистанционна с НАП и работещо фискално устройство модел Epson TM T81F-KL с индивидуален номер RE003152 и номер на фискалната памет 45005201, за месеци 05.2019 г. и 06.2019 г. Видно от заверени копия на месечните отчети, същите са отпечатани на 11.07.2019 г.

Въз основа на направените констатации бил съставен протокол за извършена проверка от 16.10.2019 г. в присъствието на представител на дружеството.

На 21.10.2019 г. свидетелят Л. Л. Т. длъжност Инспектор по приходите в ЦУ на НАП съставил и връчил надлежно на представляващ АУАН № F518650/24.10.2019 г. за нарушение на чл. 41, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление. При съставянето на акта присъствал представител на търговеца, на когото акта бил връчен лично и срещу подпис, като последният не отразил възражения по акта. Възражения по акта са постъпили и в законоустановения тридневен срок за това.

Въз основа на така съставения АУАН, на 27.03.2020 г. административнонаказващият орган издал атакуваното НП № 501752-F518650, с което за административно нарушение по чл. 41, ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, на основание чл. 185, ал.2 във вр. чл. 185, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност наложил на търговеца наказание "имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лева.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Съдът кредитира всички писмени доказателства, приобщени по делото като намира същите за относими към предмета на доказване по делото.

От показанията на свидетеля Л. Т. се установява, че е извършена проверка на обект бензиностанция „О.“, находяща се в с.Ч., Автомагистрала „Струма“ – ляво, инспекторите установили, че задълженото лице не е изпълнило изискванията на описаната наредба да

отпечатва в седемдневен срок месечен отчет от фискалната памет, който срок е 7 дни на следващия месец.

Свидетелят М. С. установява с показанията си, че е свидетел при извършване на гореописаната проверка и при съставяне на акта. При проверката установили, че задълженото лице не е изпълнило изискванията на Наредбата да отпечатва в срок месечния отчет от фискалната памет.

При така установеното, съдът приема от правна страна следното :

Относно допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в законоустановения 7-дневен срок и от надлежно лице, имащо качеството на нарушител. Ето защо същата е допустима.

Относно основателността на жалбата:

Жалбоподателят „О. Б.“ ООД е привлечен към административно-наказателна отговорност за нарушение на чл.118,ал.4 от ЗДДС,във вр. с чл.41, ал.1 от Наредба №Н-18/13.12.2006г за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин за това, че не е изпълнил задължението си да отпечата в 7-дневен срок от изтичането на месеците май 2019 г. и юни 2019г. месечни отчети на фискалната памет от функциониращо фискално устройство модел EPSON TM-T81F-KL с индивидуален номер, RE 003152 и номер на фискалната памет 45005201.

От събраните по делото доказателства се установява,че с поведението си "О.Б." ООД е осъществило състава на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната му отговорност, тъй като месечните отчети за месеците май и юни 2019 г. не са отпечатани в законовия 7 дневен срок. Касае се за формално нарушение, на просто извършване, при което АНО е констатирал единствено неспазването на срока за отпечатване на отчетите за посочените два месеца.

Наказателното постановление обаче е издадено в нарушение на чл. 18 от ЗАНН, тъй като органът е наложил едно наказание за извършени **две административни нарушения**, като не е конкретизирал за кое нарушение се налага наказанието. В тази връзка, съдът намира наведените от дружеството жалбоподател възражения за неспазване разпоредбата на чл. 18 ЗАНН за основателни.

Разпоредбата на чл. 41, ал.1 от горепосочената Наредба задължава лицето по чл.3, използващо ЕСФП в 7-дневен срок **след изтичане на всеки месец и година** да отпечатва съкратен отчет на фискалната памет **от всяко ЕСФП** в обекта за **съответния период**. Съгласно цитираната като нарушена норма на чл. 41, ал.1 от посочената наредба, всеки месец и година представлява отделен отчетен период, а НП е издадено за нарушения извършени в два самостоятелни отчетни едномесечни периода, а именно за месец май 2019г и месец юни 2019г. Същевременно различна ще бъде и датата на осъществяване на двете нарушения, тъй като проверяваното дружество е било длъжно да отпечата месечен отчет за отчетния период месец май 2019г до 07.06.2019г, след което последното е в нарушение, но за месец юни това задължение за отпечатване е следвало да бъде осъществено до 07.07.2019г. В настоящия казус за две самостоятелни нарушения, с НП е наложено едно общо наказание, с което е нарушена разпоредбата на чл. 18 ЗАНН, според която когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения, или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях, което се явява самостоятелно основание за отмяна на атакувания акт.

В този смисъл е Тълкувателно решение № 77/29.11.1984 г., ОСНК на Върховен съд, т. 8. Следователно, наказателното постановление е незаконосъобразно само на това основание, тъй като органът не би могъл законосъобразно да наложи едно наказание за извършени 2 административни нарушения, а следва да наложи санкция за всяко едно от тях или да конкретизира за кое нарушение се налага наказанието. За разлика от т.нар. съвкупност на множество престъпления /идеална и реална/ по НК, ЗАНН, на чийто процесуален режим е подчинена реализацията на административната отговорност за допуснатите по ЗДДС нарушения е възприет принципа за наказуемост на дееца за толкова деяния, колкото е извършил и за толкова нарушения, колкото са установени. Във всички случаи се касае до отделни, самостоятелно наказуеми нарушения, наказанията за които се налагат отделно. В разпоредбата на чл.11 ЗАНН са посочени правилата от общата част на НК, които се прилагат и за административните нарушения. Продължаваното престъпление не е сред посочените в тази разпоредба, което означава, че институтът на продължаваното престъпление не е приложим за административните нарушения. Поради това в актовете за установяване на административни нарушения следва да се описва поотделно всяко нарушение, за което да се налага отделна санкция. Няма пречка нарушенията да се констатират с един акт и да се издаде едно наказателно постановление, но за всяко нарушение следва да бъде наложено отделно наказание /в настоящия случай "имуществена санкция"/ или при повече от едно нарушение, да се конкретизира за кое от тях се налага наказанието.

Безспорно в настоящия случай е установено неизпълнение на вмененото задължение за отпечатване на месечни отчети за месеците май и юни в законово регламентирания 7-дневен срок. Но изхождайки от материално правната норма, която изисква **след изтичане на всеки месец и година** да отпечатва съкратен отчет на фискалната памет **от всяка ЕСФП** в обекта **за съответния период**, то с определянето на общо наказание е нарушен основен принцип в административнонаказателното производство, въведен с нормата на чл. 18 от ЗАНН. Неприлагането на чл. 18 от ЗАНН, обуславя невъзможност за съда да прецени за кое от нарушенията е наложено наказанието, респ. да извърши контрол по реда на ЗАНН. Това нарушение е от категорията на абсолютните и винаги представлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

С оглед изхода от спора и настъпилата законодателна промяна – добавената нова ал. 3 на чл. 63 от ЗАНН /ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г./, според която в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. В тази връзка, съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. На свой ред искането е направено своевременно, представен е договор за правна защита и съдействие, представени са и съответните платежни документи, в които е отразено заплащане на адвокатско възнаграждение в брой от 300 лева с добавени 60 лева ДДС. Ето защо искането следва да бъде уважено, като Национална агенция за приходите следва да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски в размер на 360.00 лева заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство. Същевременно размерът на заплатеното адвокатското възнаграждение не е прекомерен, тъй като е в минимално предвидения такъв, определен на основание регламента на чл.18, ал.4 от Наредба №1/09.07.2004г за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Петричкият районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 501752-F518650 от 27.03.2020 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП – гр. София, с което на „О.Б.“ ООД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление: гр. С. 1784, бул. „Ц. ш.“ № *, ет. *, представлявано от управителя Д.-С. Т. и прокуриста Е. У., за извършено административно нарушение по чл. 41, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗАДС, на основание чл. 185, ал.2, във вр. чл. 185, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност е наложено наказание "имуществена санкция" в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Национална Агенция за приходите да заплати на „О.Б.“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“Ц. ш.“ № *, ет.*, представлявано от управителя Д.-С. Т. и прокуриста Е. У. **направените по делото разноси в размер на 360 /триста и шестдесет/ лева.**

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок, считано от съобщаването на страните, пред Административен съд – Благоевград.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____